

Bijna

Vergeeten

++++++

DAVE GOLDSTEIN

++++++

www.uitgeverijholland.nl
www.davegoldstein.nl

+--+--+--+--+ DAVE GOLDSTEIN +--+--+--+--+

Bijna vergeten

Uitgeverij Holland – Haarlem

Kiezen

+--+--+--+

‘Wat kies je? De rest van je leven een grote snottebel aan je neus hebben, of de rest van je leven geen seks meer?’

‘Wat zijn dat nou voor vragen!’

‘Pap, kies nou gewoon.’

Papa schudt z'n hoofd maar begint dan toch serieus na te denken over de vraag, want hij kijkt altijd naar het plafond als hij nadenkt. Alsof daar de antwoorden op staan geschreven.

‘Potverdomme, een mug,’ zegt hij, ‘weet dat beest niet dat het november is? Ze horen allang weg te zijn.’

‘Niet doodslaan! En kies nou eerst even, je bent bijna klaar.’

‘Eh, geen seks meer. De kans op seks lijkt me toch al niet zo groot als je de hele tijd een grote snottebel hebt, toch?’

Als een tijger die zijn prooi van achteren besluipt, beweegt hij zich richting de mug. Pas als hij onder de mug staat, beseft hij dat hij niets heeft om 'm mee dood te slaan.

‘Liefie, geef even dat kussen,’ zegt hij fluisterend.

Ik vraag me af of muggen oren hebben.

‘Absoluut niet,’ zeg ik en houd het kussen stevig vast.

‘Daniëlle, dat beest heeft me de hele nacht lek zitten prikken,

eigenlijk verdient hij een langzame dood, maar ik ben in een goede bui, dus ik zal het snel doen. Geef nou even.'

'Wacht, die mug is van jouw slaapkamer boven via de trap en de gang naar beneden gevlogen? Je weet 100 procent zeker dat het dezelfde mug is? En stel dat er allemaal bloed op het kussen komt, ben je dan blij?'

Nu kijkt hij afwisselend naar de mug, het kussen en naar mij. 'Wijsneus.'

Ik glimlach. Deze strijd heb ik gewonnen. Om eerlijk te zijn win ik elke strijd. Mijn vader houdt nou eenmaal te veel van me.

'Als ik op school ben, kan je rustig je moordneigingen in praktijk brengen, goed? Maar nu het laatste dilemma: elke dag een clownsneus op als je naar buiten gaat, of elke dag andijviestamppot eten?'

'Jezus.'

'Nou?'

De mug is inmiddels weg, want papa speurt het hele plafond af. Zouden muggen ook weleens gewoon op de grond gaan zitten? Is dat hun geheim?

'Eh, doe mij die clownsneus maar, ik loop toch al m'n leven lang voor paal.'

Ik begin te lachen en doe m'n telefoon weg. Zelf zou ik voor stamppot hebben gekozen.

Papa vraagt of dat nou 'in' is op school, die dilemma-vragen.

Ik leg 'm voor de honderdste keer uit dat het woord 'in' niet gebruikt wordt, net zoals 'cool' en 'vet' trouwens, maar inderdaad, iedereen doet het nu. Vooral tijdens geschiedenis en wiskunde, want daar mogen we onze telefoons gebruiken. En ja, ik wist al langer wat het woord 'dilemma' betekent.

'Dan heb ik een dilemma voor jou,' zegt papa. Hij gaat er goed voor zitten. Ik luister. 'Stel je bent machinist op een trein en de remmen gaan stuk. Verderop op het spoor zijn vijf mensen aan het werk, dus je bent op weg om vijf mensen dood te rijden.'

'Fijn.'

'Wacht, je hebt namelijk een keuze. Voordat je die vijf mensen bereikt, kun je de trein namelijk van spoor laten wisselen, met een simpele druk op de knop. Moet ik het tekenen?' 'Ik ben dertien, niet vijf of zo.'

'Mooi. Op dat andere spoor is maar één persoon aan het werk. Wat doe je?'

'Huh? Van spoor wisselen natuurlijk. Dan gaat er maar één persoon dood, in plaats van vijf, toch?'

'Klopt, en dat is heel lief van je. Hoewel, niet zo lief voor die ene persoon, maar goed. Maar let op, die ene persoon, dat is je beste vriendin. Wat doe je nu?'

Fuck. Dat is typisch m'n vader. Altijd van die stomme dingen bedenken.

'Die zou nooit op dat spoor staan, Sasha is bang voor treinen. Waarom staat mevrouw Möller van Duits er niet?'

‘Daar gaat het niet om, dat snap je heus wel. Denk even na.’
Jaja, nadenken, alsof dat allemaal maar zo makkelijk is. Als ik goed kon nadenken, had ik wel een 9 gehaald voor Frans, in plaats van een 6,9. Dan had ik wel een krentenbol gekocht in plaats van die Tony-reep. Misschien had ik dan wel de televisie eerder uitgedaan vannacht. Volgens papa is Netflix van rampzalige invloed op m’n leven, maar hij heeft wel zelf die televisie gekocht voor m’n verjaardag. Kan ik het helpen dat...

‘Hallo?’

‘Ik kan niet kiezen, ik weet het niet.’

‘Dus je laat vijf onschuldige mensen doodgaan?’

‘Ja hallo, ik kan toch niet m’n beste vriendin vermoorden?’

‘Dat is jouw keuze. Niet kiezen is ook een keuze.’

‘Ik had het over een snottebel, jij komt met een massamoord aan!’

Papa begint hard te lachen. Ik hou ervan als hij lacht om mij. Soms maak ik domme grapjes, dan zegt hij dat ik te veel m’n best doe. Dan ga ik ’m kietelen en dan moet ie wel lachen, maar dat is toch minder leuk. Papa is de laatste tijd erg vrolijk, gelukkig.

‘Kom, ik breng je naar school, ik moet toch die kant op. Ik zal vandaag nog wat andere dilemma’s voor je bedenken voor die app van je.’

‘Het is geen app, het staat op Instagram. Maar laat maar, jouw dilemma’s zijn stom.’

Papa doet alsof ie me gaat slaan en ik doe alsof ik wegren.
Papa kan nog geen mug doodslaan.